

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پایان فتنہ
پایان فریب
بررسی مستند فرجام برجام
نتیجہ اعتماد رابطہ با آمریکا
☆☆☆☆

بررسی مستند فرجام برجام
نتیجہ اعتماد رابطہ با آمریکا

یاد آه کشنده
یاد آه گریه

در جمهوری اسلامی ایران مرحله قانون گذاری توسط مجلس شورای اسلامی و تایید شورای نگهبان و در موارد خاص مجمع تشخیص مصلحت نظام محقق می شود در مرحله بعد اجرای قانون در یک فرآیند اداری توسط رئیس جمهور اجرا می شود. البته اجرای قانون بعد از ابلاغ می تواند در هر زمانی آغاز گردد.

در ایالات متحده آمریکا این ماجرا سه مرحله ای است. ابتدا کنگره تصویب می کند، بعد سنا و در نهایت رئیس جمهور قانون را تصویب می کند و اختیار رئیس جمهور یک اختیار تشریفاتی نیست و دارای حق وتو است. اما اگر رئیس جمهور امضا کند می شود قانون و می رود برای مرحله اجرا. در صورتی که در قانون ذکر شده باشد رئیس جمهور با اختیاراتی که دارد می تواند برای مدتی قانون را با تاخیر ۱۲ روزه یا ۱۸۰ روزه اجرا نماید یا در اصطلاح waive نماید. و اگر مجدد waive نگردد اجرایی می شود.

در قانون اخیر موسوم به (Iran Sanction Act) ISA نام داماتو بود و بعد از آن (The Iran - Libya Sanctions Act) (ILSA) نام گرفت و در ادامه با نابودی تاسیسات هسته ای لیبی این قانون تنها در خصوص جمهوری اسلامی

آنچه در بحث هسته ای لازم است مورد توجه باشد متن قرارداد برجام است و باید بر اساس استناد به متن به موضوع پرداخت، با بیان کلی مسائل و برداشت فردی نمیتوان آنچه مرقوم شده در برجام را تعریف کرد.

۲۱ سال مذاکره کردیم تا با حصول توافق سه مساله محقق شود:

۱- حقوق هسته ای ما بر اساس ماده ۴ معاهده TPN به رسمیت شناخته شود.

۲- دستاورد های هسته ای جمهوری اسلامی ایران حفظ شود و ارتقاء یابد.

۳- کلیه تحریم های وضع شده علیه جمهوری اسلامی ایران لغو شود.

اما متأسفانه آنچه برجام برای ما آورد هیچ یک از این موارد محقق نشد و بر اساس تمدید تحریم های جدید وضع شده تا سال ۶۲۰۲ یعنی سه سال بعد از برجام نیز تحریم ها باقی خواهد ماند.

قانون تحریم ایران (Iran Sanction Act) ISA

در تمام جهان در قانون گذاری دو قسمت وجود دارد. مرحله قانون گذاری و تایید نهایی و مرحله اجرای قانون.

تمدید نمود که در این میان بمب هسته ای را نیز شامل می شد، فلذا قانونگذاری جدید در راستای هسته ای صورت گرفت و این مساله با متن برجام در تناقض فاحش و آشکار صورت پذیرفت.

این قانون اولین تحریم فرا سرزمینی ثانویه است که هیچ شخص حقیقی و حقوقی نمی تواند بیش از ۲۰ میلیون دلار در طول یکسال در صنایع ایران (نفت) سرمایه گذاری نماید. در مباحث صنعتی و نفتی ۲۰ میلیون دلار عملا سرمایه گذاری هیچ خواهد بود. در سال ۲۰۱۰ قانون جدیدی در آمریکا تصویب شد به نام سیسادا که در آن علاوه بر سرمایه گذاری قانون ISA صادرات نفتی و محصولات وابسته را نیز منع کردند.

بسته تحریمی ایران با آنکه از پیچیدگی محتوایی و نیز ساختاری خاصی برخوردار است، اما در فرایند این مذاکرات قرائت ایالات متحده آمریکا در خصوص اینکه چه تحریم هایی فقط در خصوص هسته ای است مورد پذیرش قرار گرفت و در بند ۲۴ برجام در این خصوص به شفافیت نگاشته شد که چه مواردی تحریم های مرتبط با هسته ای است و جالب تر آنکه قانون ISA بر اساس متن برجام در راستای هسته ای تعریف

ایران وضع و تمدید گردید. معمر قذافی در راستای مذاکرات با آمریکا تاسیسات هسته ای خود را از دست داد و در سخنرانی خود به صراحت نسبت به این مذاکرات و نتایج آن به کره شمالی و ایران هشدار داد.

این قانون در خصوص ایران در ۱۹۹۶ به مدت ده سال تمدید نمودند و در سال ۲۰۰۶ دوباره تمدید نمودند تا سال ۲۰۱۶ و در ۳۱ دسامبر ۲۰۱۶ این قانون به اتمام می رسد و در مذاکرات هسته ای و براساس توافق برجام در سال ۲۰۱۵ مقرر گردید که به هیچ عنوان این قانون تمدید نگردد، چرا که تمدید آن قانون گذاری جدید است. بر اساس بند d از بخش ۱۳ ایسا، این قانون در ۳۱ دسامبر پایان می پذیرد. لذا تمدید مجدد آن قانون گذاری جدید خواهد بود. در همین راستا وزیرمحترم امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۳/۳/۹۵ در اظهاراتی در مجلس شورای اسلامی تمدید قانون ISA را مغایر برجام دانست و فرمودند که ما تذکر داده ایم تمدید این قانون نقض برجام است. در کنار این نامه ای به سازمان ملل نگاشته شد و تمدید این قانون یا قوانین مشابه را نقض برجام شمردند.

آمریکا تمدید این قانون را در راستای مبارزه با صلاح های کشتار جمعی

گردید. لذا ابتدا نباید تمدید می شد. ((... اتحادیه اروپایی از بازگرداندن یا تحمیل مجدد تحریم‌هایی که اجرای آنها را وفق این برجام لغو کرده است، خودداری می‌کند، فارغ از فرآیند حل و فصل اختلافات پیش بینی شده در این برجام. هیچگونه تحریم جدید هسته‌ای شورای امنیت و هیچگونه تحریم جدید اتحادیه اروپایی وجود نخواهد داشت. ایالات متحده، با حسن نیت، نهایت تلاش خود را برای دوام این برجام و پیشگیری از ایجاد تداخل در تحقق متمتع شدن ایران از لغو تحریم‌های مشخص شده در پیوست دو به عمل خواهد آورد. دولت ایالات متحده، در چارچوب اختیارات قانونی رئیس جمهور و کنگره، از بازگرداندن یا تحمیل مجدد تحریم‌های مشخص شده در پیوست ۲ که اعمال آنها را وفق این برجام متوقف کرده است، خودداری می‌کند، فارغ از فرآیند حل و فصل اختلافات پیش بینی شده در این برجام. دولت ایالات متحده، در چارچوب اختیارات قانونی رئیس جمهور و کنگره، از اعمال تحریم‌های جدید مرتبط با هسته‌ای خودداری خواهد کرد. ایران اعلام کرده است که تحمیل چنین تحریم‌های جدید مرتبط با هسته‌ای را به منزله مبنایی برای

توقف کلی یا جزئی اجرای تعهدات خود وفق این برجام، تلقی خواهد کرد.)) (بند ۲۴ برجام) فارغ از فرآیند ضمانت اجرایی کمیسیون مشترک که خود قابل بررسی و تامل است که اساسا ایران در اعتراض به نقض‌های صورت گرفته و بعدی میتواند حقوق خود را از این کمیسیون مطالبه نماید یا خیر؟، در صراحت بند ۲۴ برجام موضوع تحریم‌های مشخص شده، در پیوست ۲ برجام که به صراحت از قانون ISA سخن میگوید موضوع دیگری است.

پیوست ۲ بند ۴ تعهدات ایالات متحده آمریکا در خصوص تحریم‌ها:

تلاش‌ها برای کاهش فروش نفت ایران شامل محدودیت‌ها بر مقدار فروش نفت خام ایران و کشورهایی که می‌توانند نفت خام ایران را بخرند؛ Iran Sanctions Act of ۱۹۹۶ (ISA) Section ۵(a)(۷); NDAA Section ۱۲۴۵(d)(۱) and (۳); TRA Section ۲۱۲(a); IFCA Sections ۱۲۴۴(c)(۱) and (d), ۱۲۴۶(a) and ۱۲۴۷(a); Section ۱ of E.O. ۱۳۵۷۴, Sections ۱(a)(i)-(ii), ۲(a)(i), and ۵(a) of E.O. ۱۳۶۲۲; Section ۵ of E.O. ۱۳۶۲۸ and Sections ۲(a)(i) and ۳(a)(i) of E.O. (۱۳۶۴۵) ۴,۳,۲. تحریم سرمایه‌گذاری، شامل

آمریکاست که نیازمند واکنش از سوی ایران است. و این در حالیست که وزیر محترم خارجه با حضور در مجلس شورای اسلامی در خصوص مولفه های مثبت برجام، یکی از آنها را تغییر بنیادین (Fundamental Shift) (در روابط ما با ۵+۱ ذکر نمود که از جمله ایالات متحده آمریکا است. تغییر بنیادین ذکر شده در متن برجام به جایی رسیده است که دولت ایالات متحده آمریکا حتی در وضع قانون جدید از نام دیگری بهره نمی برد بلکه به جهت افزایش بار سیاسی و هجمه به قدرت سیاسی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران دقیقاً قانون ISA را تمدید می نماید. در صورتی که اگر ایالات متحده آمریکا قانون را با همان محتوی و با نام جدید وضع می نمود از نظر حقوقی هیچ اشکالی به آن وارد نمی گشت، اما دقیقاً و در

مشارکت در سرمایه گذاری های مشترک، کالاها، خدمات، اطلاعات، فناوری و دانش و کمک فنی برای بخش های نفت، گاز و پتروشیمی؛ ISA Sections ۵(a)(۲)-(۱) and -(۴ ۸); TRA Section ۲۱۲(a); IFCA Sections ۱۲۴۴(c)(۱), (d), and (h), (۲ ۱۲۴۵(a)(۱)(B), (a)(۱)(C)(i)(I)-(II), (a)(۱)(C)(ii)(I)-(II), and (c), ۱۲۴۶(a) and ۱۲۴۷(a); Section ۱۰f of E.O. ۱۳۵۷۴, Section ۱۰f of E.O. ۱۳۵۹۰, Sections ۱(a)(i)-(ii), ۲(a)(i)-(iii), and ۵(a) of E.O. ۱۳۶۲۲, and Sections ۲(a)(i) and ۳(a)(i) of E.O. ۱۳۶۴۵ در راستای نقض برجام موضوع تمدید قانون ایسا اولین نقض برجام نیست و تاکنون ۱۷ بار برجام توسط آمریکا نقض برجام اتفاق افتاده است. اما آنچه در تمدید ایسا اتفاق افتاده بقدری نقض فاحش از سوی

28. The E3/EU+3 and Iran commit to implement this JCPOA in good faith and in a constructive atmosphere, based on mutual respect, and to refrain from any action inconsistent with the letter, spirit and intent of this JCPOA that would undermine its successful implementation. Senior Government officials of the E3/EU+3 and Iran will make every effort to support the successful implementation of this JCPOA including in their public statements². The E3/EU+3 will take all measures required to lift sanctions and will refrain from imposing exceptional or discriminatory regulatory and procedural requirements in lieu of the sanctions and restrictive measures covered by the JCPOA.
29. The EU and its Member States and the United States, consistent with their respective laws, will refrain from any policy specifically intended to directly and adversely affect the normalisation of trade and economic relations with Iran inconsistent with their commitments not to undermine the successful implementation of this JCPOA.

چارچوب سناریوی تضعیف جایگاه جمهوری اسلامی ایران اقدام به تمدید این قانون نمود.

((یک جمله هم من در پایان عرایضم راجع به این مسائلی که ما با این دولت مستکبر داریم عرض بکنیم. البته این دولتی که بنا است بیاید که هنوز نیامده؛ حالا او هندوانه‌ی دربسته است و نمیدانیم حالا داخل آن چه در می‌آید، اما همین دولتی که الان وجود دارد -همین دولت کنونی در آمریکا- دارند برخلاف آنچه تعهد کردند و تصمیم‌گیری مشترک کردند و مسئولین به ما آن وقت اعلام کردند، عمل نمیکنند. من اینجا لازم میدانم عرض بکنم [اینها] کارهای متعددی کردند، تخلفهای متعددی کردند، یکی دو تا نیست، تازه‌ترینش این تمدید تحریم ده ساله است، اگر این تحریم [تمدید] بشود، قطعاً نقض برجام است -بدون تردید- و بدانند جمهوری اسلامی حتماً در مقابل آن واکنش نشان خواهد داد.))
(مقام معظم رهبری - دیدار بسیجیان ۹۵/۹/۳)

آنچه اهمیت دارد آن است که تمدید قانون ایسا نقض صریح بند ۲۴ و ۲۶ و ۲۸ و ۲۹ برجام است. و این خلل و فرج‌های موجود در برجام بدلیل عجله تیم مذاکره‌کننده برای هرچه زودتر به انتها رسیدن و

برداشت میوه از باغ برجام بود. ۲۸- گروه ۵+۱ و ایران متعهد هستند که این برجام را با حسن نیت و در فضایی سازنده، بر مبنای احترام متقابل اجرا نمایند و از هرگونه اقدام مغایر با نص، روح و هدف این برجام که اجرای موفقیت‌آمیز آن را مختل سازد، خودداری کنند. مقامات ارشد دولتی در گروه ۵+۱ و ایران تمام تلاش خود را برای حمایت از اجرای موفقیت‌آمیز این برجام، از جمله در بیانات عمومی خود، به کار خواهند بست. گروه ۵+۱ کلیه اقدامات لازم را برای لغو تحریم‌ها به عمل خواهند آورد، و از تحمیل مقررات آئین نامه‌ی استثنائی یا تبعیض‌آمیز و الزامات شکلی به جای تحریم‌ها و اقدامات محدودیت‌ساز تحت پوشش این برجام، خودداری می‌ورزند.

۲۹- اتحادیه اروپایی و دولتهای عضو و همچنین ایالات متحده، منطبق با قوانین خود، از هرگونه سیاست با هدف خاص تاثیرگذاری منفی و مستقیم بر عادی سازی تجارت و روابط اقتصادی با ایران، در تعارض با تعهداتشان مبنی بر عدم اخلال در اجرای موفقیت‌آمیز این برجام خودداری خواهند کرد.

از جمله مواردی که بدلیل عجله از آن غفلت شده است و در نتیجه باعث مشکل گردیده بند ۲۹ برجام است

کردند و گفتند که اثری ندارد و یا تفاوت بین امضا و قانونی شدن و اجرایی شدن قائل شدند و از نقض و نقض فاحش (از دید عده ای در صورتی که او با ما waive نکند نقض فاحش است) نام بردند.

و این درحالیست که طبق مصوبه مجلس و دستور مقام معظم رهبری در خصوص اجرای برجام نحوه واکنش در این خصوص کاملا مشخص است:

((دولت موظف است هرگونه عدم پایبندی طرف مقابل در زمینه لغو موثر تحریم‌ها و یا بازگرداندن تحریم‌های لغو شده و یا وضع تحریم تحت هر عنوان دیگر را به دقت رصد کند و اقدامات متقابل در جهت احقاق حقوق ملت ایران انجام دهد و همکاری داوطلبانه را متوقف نماید و توسعه سریع برنامه‌ی هسته‌ای صلح آمیز جمهوری اسلامی ایران را سامان دهد به طوری که ظرف مدت دو سال ظرفیت غنی سازی کشور به ۱۹۰ هزار سو افزایش یابد. شورای عالی امنیت ملی مرجع رسیدگی به این موضوع می‌باشد.))
بند سوم مصوبه مجلس شورای اسلامی در راستای اقدام متناسب و متقابل دولت جمهوری اسلامی ایران در اجرای برجام ((در سراسر دوره‌ی هشت ساله، وضع هرگونه تحریم در هر سطح و

چرا که در این بند بجای نوشتن اینکه کشورهای ۱+۵ وظیفه دارند، تنها دولت‌ها را وظیفه مند کرده است، لذا طبق برجام کنگره و سنا از رعایت بند ۲۹ معاف بوده و اقدام به قانون گذاری نموده اند .

مواضع حاشیه ای که در این نقض برجام صورت گرفته است را نیز میتوان به صورت ذیل تشریح کرد:

* برخی معتقدند نقض برجام نیست و قبلا اشتباه کرده اند.

* برخی معتقدند که تصویب این قانون به نفع ایران است. توجیه اقدامات او با ما را می‌کنند و میگویند اگر تصویب نمی شد، قانونی بدتر تصویب می کردند چون می خواستند اصلاحیه بزنند.

* برخی می گویند اگر او با ما امضا کند و قانونی کند این تحریم را که تا سال ۲۰۲۶ ادامه یابد، نقض نیست و لیکن اگر اجرا شود و waive نکند نقض است.

* مقام معظم رهبری تصریح فرمودند که نقض است و در دیدار با بسیج و نیروی دریایی تاکید کردند، که همه باید نقض را بگویند و یک صدا باشند و صرف قانون گذاری نقض برجام است حال اسم آنرا هرچه میخواهید بگذارید، که متاسفانه مجددا عده ای متفاوت صحبت

به هر بهانه‌ای (از جمله بهانه‌های تکراری و خودساخته‌ی تروریسم و حقوق بشر) توسط هر یک از کشورهای طرف مذاکرات، نقض برجام محسوب خواهد شد و دولت موظف است طبق بند ۳ مصوبه‌ی مجلس، اقدامهای لازم را انجام دهد و فعالیت‌های برجام را متوقف کند.)) (نامه رهبرانقلاب به رئیس‌جمهور درباره الزامات اجرای برجام ۹۴/۷/۲۹)

و این درحالیست که نتیجه این مذاکرات از ابتدا معلوم بود آنهم به جهت بدعهدی ایالات متحده آمریکا:

((مذاکره در موضوعات خاص اشکالی ندارد؛ منتها گفتم من اعتماد ندارم، خوشبین نیستم به مذاکره، لکن میخواهند مذاکره کنند، بکنند؛ ما هم به اذن‌الله ضرری نمیکنیم. یک تجربه‌ای در اختیار ملت ایران است-که حالا من مختصراً عرض خواهم کرد-این تجربه ظرفیت فکری ملت ما را بالا خواهد برد؛ مثل تجربه‌ای که در سال ۸۲ و ۸۳ در زمینه‌ی تعلیق غنی‌سازی انجام گرفت، که آن وقت تعلیق غنی‌سازی را در مذاکرات با همین اروپاییها، جمهوری اسلامی برای یک مدتی پذیرفت. خوب ما دو سال عقب افتادیم، لکن به نفع ما تمام

شد. چرا؟ چون فهمیدیم که با تعلیق غنی‌سازی، امید همکاری از طرف شرکای غربی مطلقاً وجود ندارد. اگر ما آن تعلیق اختیاری را- که البته به نحوی تحمیل شده بود، لکن ما قبول کردیم، مسئولین ما قبول کردند- آن روز قبول نکرده بودیم، ممکن بود کسانی بگویند خوب یک ذره شما عقب‌نشینی می کردید، همه‌ی مشکلات حل می شد، پرونده‌ی هسته‌ای ایران عادی میشد. آن تعلیق غنی‌سازی این فایده را برای ما داشت که معلوم شد با عقب‌نشینی، با تعلیق غنی‌سازی، با عقب‌افتادن کار، با تعطیل کردن بسیاری از کارها مشکل حل نمی‌شود؛ طرف مقابل دنبال مطلب دیگری است؛ این را ما فهمیدیم، لذا بعد از آن شروع کردیم غنی‌سازی را آغاز کردن. امروز وضعیت جمهوری اسلامی با سال ۸۲، زمین تا آسمان فرق کرده؛ آن روز ما چانه میزدیم سر دو، سه سانتریفیوژ، [در حالی که] امروز چندین هزار سانتریفیوژ مشغول کارند. جوانهای ما، دانشمندان ما، محققین ما، مسئولین ما همت کردند، کارها را پیش بردند. بنابراین از مذاکراتی هم که امروز در جریان است، ما ضرری نخواهیم کرد. البته بنده همچنان که گفتم خوشبین نیستم؛ من

برای حل مشکلات کشور بایستی کشور روی پای خودش بایستد. این توصیه‌ی قبلی خودمان را باز هم تکرار میکنیم: به دشمنی که لجن‌میزند، اعتماد نکنید؛ این را ما به مسئولینمان، به بچه‌های خودمان، فرزندان خودمان- اینهایی که در مسئله‌ی دیپلماسی مشغول کار هستند، بچه‌های ما، جوانهای خود ما- [توصیه میکنیم]؛ توصیه‌ی ما به اینها این است: مراقب باشید لجن‌میزند فریب‌گرا نه شما را دچار اشتباه نکند، دچار خطا نکند؛ ریزه‌کاریهای کار دشمن را ببینید.)) (مقام معظم رهبری در دیدار با دانش آموزان و دانشجویان ۹۲/۸/۱۲ (حرف من در این زمینه به

فکر نمیکنم [از] این مذاکرات آن نتیجه‌ای را که ملت ایران انتظار دارد، به دست بیاید، لکن تجربه‌ای است و پشتوانه‌ی تجربی ملت ایران را افزایش خواهد داد و تقویت خواهد کرد؛ ایرادی ندارد اما لازم است ملت بیدار باشد)) (مقام معظم رهبری در دیدار با دانش آموزان و دانشجویان ۹۲/۸/۱۲

((با تلاشی که دولت محترم و مسئولین کشور دارند انجام میدهند، ما موافقیم. یک کاری است، یک تجربه‌ای است، احتمالاً یک اقدام مفیدی است؛ این کار را انجام بدهند، اگر نتیجه گرفتند که چه بهتر، اما اگر نتیجه نگرفتند، معنایش این باشد که

FOREIGN
AFFAIRS

HOW TRUMP SHOULD CONTAIN IRAN

Robert Joseph and Ray Takeyh

How Trump Should Contain Iran

Beyond the Nuclear Deal

By Robert Joseph and Ray Takeyh

One of the biggest foreign policy challenges facing the incoming Donald Trump's administration could be countering Iran's expansion throughout the Middle East. Energized by an infusion of resources and legitimacy following last year's nuclear agreement, Tehran has doubled down on efforts to shift the Middle Eastern balance of power in its favor, as witnessed by the country's military interventions in Iraq, Syria, and Yemen, and has increased its

عرض میکنیم که «کَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِين» (بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با بسیجیان ۹۵/۹/۳) امروز آنچه حایز اهمیت است تبیین این اصل است که اگر ۱۰۰ برجام هم با آمریکا امضا شود هیچ گشایشی در وضعیت اقتصادی کشور رقم نخواهد خورد و این همان تجربه گران سنگی است که از برجام نتیجه می شود، و مسئولینی که روزی امیدوار به گشایش اقتصادی از دروازه برجام بودند امروز اعتراف به بد عهدی و بی نتیجه بودن برجام می نمایند.

چرا قانون ایسا مهم است ؟

۱۰۱ طرح در کنگره آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران وجود دارد و ۸۱ مورد بعد از اجرای برجام است که حدود ۱۱ مورد بعد از اجرای برجام تصویب گردیده و برخی در سنا نیز مصوب گردیده است و با عنایت به سناریوی آمریکایی ها در خصوص نحوه اجرای بدون امضای رییس جمهور باید آمادگی اجرا و تصویب بقیه موارد را نیز داشت. اگر امروز در خصوص ایسا که در متن خود برجام بوده است اقدامی متقابل و سریع صورت نگیرد کلیه ۸۱ مورد مصوب و اجرا خواهد شد. راهکارهایی را که میتوان انجام داد

مسئولین و به مردم این است که این توافق هسته‌ای که اسمش را گذاشته‌اند برجام، نباید تبدیل بشود به یک وسیله‌ای برای فشار هرچند وقت یک‌باری از سوی دشمن به ملت ایران و به کشور ما؛ یعنی نباید اجازه بدهیم که این را وسیله‌ی فشار کنند. مسئولین به ما گفتند که ما این کار را انجام می‌دهیم، این اقدام را می‌کنیم برای اینکه فشارهای تحریم برداشته بشود؛ حالا علاوه بر اینکه آن کاری را که آن وقت قول دادند بکنند و بنا بود همان روز اول انجام بگیرد و تا هشت و نه ماه هنوز به‌طور کامل انجام نگرفته و ناقص است - که مسئولین ما این را صریحاً بیان می‌کنند؛ آنهایی که خودشان دست‌اندرکار بودند این را صریحاً بیان کردند و بیان می‌کنند - [انجام ندادند]، این را باز وسیله‌ای قرار بدهند برای فشارهای مجدد به جمهوری اسلامی؛ نه، جمهوری اسلامی با اتکاء به قدرت الهی و با باور کردن قدرت حضور مردم، از هیچ قدرتی در دنیا هراس ندارد. اگر کسی به تقلید از روحیه‌های ضعیف بنی‌اسرائیل می‌گوید که «إِنَّا لَمُدْرِكُونَ» (۱۱) - حالا به ما میرسند و پدر ما را در می‌آورند - ما هم به تقلید از حضرت موسی

to peace and security in Yemen arising from the illicit transfer, destabilising accumulation and misuse of small arms and light weapons.

Recognising that the continuing deterioration of the security situation and escalation of violence in Yemen poses an increasing and serious threat to neighbouring States and reaffirming its determination that the situation in Yemen constitutes a threat to international peace and security,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations

1. Demands that all Yemeni parties, in particular the Houthis, fully implement resolution 2201 (2015), refrain from further unilateral actions that could undermine the political transition in Yemen, and further demands that the Houthis immediately and unconditionally:

- (a) end the use of violence;
- (b) withdraw their forces from all areas they have seized, including the capital Sana'a;
- (c) relinquish all additional arms seized from military and security institutions, including missile systems;
- (d) cease all actions that are exclusively within the authority of the legitimate Government of Yemen;
- (e) refrain from any provocation or threats to neighbouring States, including through acquiring surface-surface missiles, and stockpiling weapons in any bordering territory of a neighbouring State;
- (f) safely release Major-General Mahmood al-Subaihi, the Minister of Defence of Yemen, all political prisoners, and all individuals under house arrest or arbitrarily detained; and
- (g) end the recruitment and use of children and release all children from their ranks.

2. Requests the Secretary-General to report on the implementation of this resolution and resolution 2201 (2015), in particular paragraph 1 of this resolution, in 10 days from the adoption of this resolution; and in case of further

رژیم در داخل کشور است. این دو کارشناس در مورد اهداف حرکت به سمت برجام هم گفتند: آنهایی که استدلال کردند که با توافق هسته‌ای، نیروهای میانه رو در ایران تقویت خواهند شد، باید با واقعیت‌ها و حقایق روبرو شوند! این دو کارشناس آمریکایی با تاکید کاذب بر بزرگ بودن شکاف بین دولت و جامعه (در ایران) نوشتند: باید به کسانی که در ایران ارزشهای مشترکی با آمریکا دارند کمک کرد. واشنگتن باید یک رژیم تحریمی علیه ناقضان حقوق بشر در ایران ایجاد کند. تحریمهای مالی که موثرترین ابزار برای محدود کردن تجارت ایران بوده، باید بر مبنای حقوق بشری برای این کشور اعمال شود! در ادامه مقاله آمده است: آمریکا

هم بسیار زیاد و متنوع می باشد. با رفتن اوپاما در ۲۰ ژانویه وعدم برخورد پر قدرت جمهوری اسلامی ایران در خصوص نقض برجام، این احتمال قوی وجود دارد که یک به یک مصوبات کنگره به سنا آمده و بعد از تصویب با امضای رئیس جمهور تبدیل به قانون گردد. لذا با ادامه این روند توسط هردولتی در ایالات متحده آمریکا و با عنایت به از بین رفتن کامل مزیت های مذاکراتی در چارچوب فنی هسته ای تحریم ها تشدید گردیده و اساسا با یک هجمه تحریمی با عناوین مختلفی همچون حقوق بشر، تروریسم و ... مواجه گردیم.

دو کارشناس برجسته آمریکایی (ری تکیه و رابرت جوزف) که مقالات بسیاری علیه ایران منتشر کرده اند، این بار در وب سایت فارن افرز (وابسته به شورای روابط خارجی آمریکا به ریاست ریچارد هاس) نقشه راهی در قالب مقاله مخصوص دوران پسابرجام علیه ایران ارائه کرده اند. هدف از ارائه این مقاله جلوگیری از آنچه که «توسعه طلبی ایران در سراسر غرب آسیا» خوانده اند، عنوان شده است. هم چنین در مقاله توصیه شده: «قابل اتکاترین ابزارها برای مواجه شدن با تهدید ناشی از ایران، فشار آوردن به این

persuade Iran to comply with resolutions 1696 (2006), 1737 (2006), 1747 (2007) and 1803 (2008) and with the requirements of the IAEA, and also to constrain Iran's development of sensitive technologies in support of its nuclear and missile programmes, until such time as the Security Council determines that the objectives of these resolutions have been met,

Concerned by the proliferation risks presented by the Iranian nuclear programme and mindful of its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Stressing that nothing in this resolution compels States to take measures or actions exceeding the scope of this resolution, including the use of force or the threat of force,

Acting under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. *Affirms* that Iran has so far failed to meet the requirements of the IAEA Board of Governors and to comply with resolutions 1696 (2006), 1737 (2006), 1747 (2007) and 1803 (2008);

با ایران، اکنون زمان یک سیاست جسورانه به منظور اطمینان یافتن از حصول منافع و ارزشهای غربی فرا رسیده است .

در طی ده سال گذشته و عدم توانایی غرب در حمله نظامی به ایران، پرنرنگ کردن و تلاش برای ایجاد «اختلاف داخلی» و بزرگ نشان دادن نقاط ضعف و سیاه نمایی بوسیله رسانه های بیگانه (در قالب های برنامه های تلویزیونی سیاسی و فرهنگی) و حمایت از جریان غرب گرا، در دستور کار آنها قرار گرفته است. همراستا با این اقدامات، افزایش تحریم ها و فشار اقتصادی، تلاش بیهوده ای بوده است در جهت ناامید کردن مردم که بحمدالله ناموفق بوده اند و خواهند بود. ایجاد محدودیت های بیشتر اقتصادی به دلایل واهی نقض حقوق بشر، حمایت از تروریسم و داشتن برنامه موشکی قدرتمند، از

با گروه های اپوزیسیون خارجی (ایران) کار کند، چرا که باید یک تلاش چند بعدی به منظور ایجاد ارتباطات و فراهم کردن حمایت از مخالفان در ایران وجود داشته باشد؛ همان کاری که آمریکا در حمایت از اتحادیه همبستگی در لهستان و دیگر نیروهای مدنی در اروپای شرقی انجام داد. در پایان مقاله آمده است: **مشخص ترین ابزارهای جنگیدن علیه آن، به مخاطره انداختن انقلاب اسلامی در داخل کشور است. آمریکا با بهره گیری از ضعفهای داخلی این کشور (ایران)، نه تنها می تواند مانع سوء استفاده های منطقه ای آن شود بلکه می تواند امیدوار به ایجاد وضعیتی شود که بر مبنای آن یک دولت دموکراتیک بتواند سربرآورد. پس از سال ها مذاکره**

کشاندن قطعنامه‌های ضدایرانی به ذیل فصل ۷ بودند، روسیه و چین با این استدلال صحیح که ایران هیچ‌گاه امنیت جهان را به مخاطره نینداخته مانع از این کار شده‌اند. با این حال با اصرار و فشار آمریکا و برخی کشورهای غربی عضو شورای امنیت، در نهایت قطعنامه‌ها علیه ایران صرفاً ذیل بند ۴۱ این فصل (و نه کلیت فصل ۷) به تصویب رسید تا صرفاً «الزام‌آور» بودن آن مشخص و مؤکد باشد.

تفاوت مشخص این دو حالت (حالت اول: ذیل فصل ۷ و حالت دوم: ذیل بند ۴۱ از فصل ۷) آنجاست که در حالت اول، یک کشور به‌طور کامل ذیل فصل ۷ قرار می‌گیرد و تمام بندهای این فصل توأم می‌تواند بر مبنای همان قطعنامه علیه این کشور اجرایی شود، یعنی اگر یک کشور اقدامات الزام‌آور بند ۴۱ را انجام نداد، آمریکا می‌تواند بدون تصویب هیچ قطعنامه دیگری و صرفاً به‌استناد همان قطعنامه پیشین، اجرای بند ۴۲ منشور را در دستورکار خود قرار دهد. با این حال در قطعنامه‌های مربوط به ایران و حتی قطعنامه ۱۹۲۹ که از آن به‌عنوان فاجعه‌بارترین قطعنامه ضدایرانی در شورای امنیت سازمان ملل یاد می‌شود نیز موارد درج‌شده

بهبانه‌های آتی غرب در سال‌های پیش رو خواهد بود.

کدامیک از قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل ذیل فصل هفت منشور ملل متحد می‌باشد؟

از نظر حقوقی، یک قطعنامه هنگامی ذیل فصل ۷ منشور سازمان ملل قرار می‌گیرد که در بخش مربوط به اجرایی آن، عبارت «Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations» بدون هیچ قید و شرطی، مندرج باشد، به‌عنوان نمونه قطعنامه اخیر علیه یمن در شورای امنیت سازمان ملل (قطعنامه شماره ۲۲۱۶۶) از جمله چنین قطعنامه‌هایی است که مشخصاً ذیل فصل ۷ منشور سازمان ملل صادر شده است، بدین معنا که اعضای شورای امنیت سازمان ملل خود را مجاز می‌دانند در صورتی که ملت یمن از اقدامات الزام‌آور درخواست شده در این قطعنامه سرپیچی کند، علیه این کشور اقدام نظامی کنند (کما اینکه در حال حاضر چنین اقدام نظامی در حال انجام است) اساساً هیچ یک از قطعنامه‌های صادر شده علیه ایران ذیل فصل ۷ قرار نداشته است. و هرگاه آمریکا و متحدان غربی‌اش به دنبال

صرفاً ذیل بند ۴۱ این فصل آورده شده تا بر الزام آور بودن آن تأکید شود، بدین معنا اگر بنا باشد اقدام نظامی علیه ایران صورت بگیرد بایستی قطعنامه دیگری ذیل کلیت فصل ۷ یا ذیل بند ۴۲ از این فصل به تصویب می‌رسید. و این در حالی است که همواره روسیه و چین با استدلال صحیح فوق‌الذکر مانع از تصویب چنین قطعنامه‌ای شده بودند. نکته مهم دیگر در این باره آن است که در قطعنامه اخیر شورای امنیت پس از جمع‌بندی مذاکرات در وین نیز در بندهای مربوط به ادامه محدودیت‌ها علیه ایران، مکرراً از بند ۴۱ فصل ۷ یاد شده است.

آیا زیاده‌خواهی‌های آمریکا تنها در قالب تمدید قانون ایسا خلاصه می‌شود؟

یکی از مواردی که بعد از تصویب برجام توسط آمریکایی‌ها مطالبه گردید و برخلاف نص صریح برجام بود موضوعی در خصوص «الیاف کربن دارای کاربردها» و نیز «اندازه‌گیری ۳۰۰ کیلو مواد هسته‌ای با غنای ۳/۶۷» می‌باشد. که با دستور صریح رهبر معظم انقلاب در دیدار ۹۵/۳/۲۵ یا کارگزاران نظام

مواجه گردید:

توقعات طرف مقابل را در زمینه‌ی «الیاف کربن دارای کاربردها» و در خصوص «اندازه‌گیری ۳۰۰ کیلو مواد هسته‌ای» مطلقاً قبول نکنید و زیر بار آنها نروید.

حال اینکه در ادامه آیا این دستور مورد توجه قرار گرفت یا نه موضوع دیگری است. اما این زیاده‌خواهی‌ها و سنگ‌اندازی‌ها در راستای اجرای برجام سابقه دار بوده و در ادامه نیز خواهد بود. همچنین زیاده‌خواهی‌های آژانس در خصوص ارائه آب سنگین به خارج از کشور در قالب فروشنده آب سنگین به سایر کشورها، به نحوی که ایران هیچگاه نتواند تولید آب سنگین را در رویکرد علمی و صنعتی خود قرار دهد. مصوبه مجلس نمایندگان در همین خصوص حائز اهمیت است.

این مصوبه همراه با هماهنگی این کشور با سایر کشورها در راستای عدم خرید آب سنگین از ایران این نتیجه را خواهد داشت که ایران نمی‌تواند تولید کننده آب سنگین باشد چرا که طبق برجام نمی‌تواند بیش از ۱۳۰ تن در داخل کشور داشته باشد. این زیاده‌خواهی‌های ایالات متحده آمریکا برخلاف متن صریح برجام رویه‌های دیگری را نیز ایجاد

در نامه‌ای به وزیر امور خارجه کشورمان در ۱۹ دسامبر ۲۰۱۵، تأکید کرد که دولت آمریکا این قانون را به گونه‌ای اجرا خواهد کرد که نقض برجام محسوب نشود. بخشی از این نامه بیان می‌دارد:

((ما به اجرای کامل تعهداتمان طبق توافقات پایبند می‌مانیم ... من اطمینان دارم تغییرات اخیری که در کنگره برای اخذ روایتید به تصویب رسید و دولت اختیار توقف اجرای آن را دارد، به هیچ وجه مانع اجرای تعهدات طبق برجام نمی‌شود، و ما این تغییرات را به گونه‌ای اجرا می‌کنیم که مداخله‌ای با منافع اقتصادی مشروع ایران ایجاد ننماید. بدین منظور، ما ابزارهای متعددی را به طور بالقوه در اختیار داریم، از جمله [صدور] ویزاهای تجاری ده‌ساله چندبار ورود، برنامه‌هایی برای تسریع در [صدور] ویزاهای تجاری، و اختیار توقف اجرای قانون که طبق این مصوبه جدید به ما داده شده است))

در همین راستا نیز مقامات وزارت امور خارجه ایران، نامه جان کری را تضمینی در راستای تأثیر نگذاشتن این تغییرات بر تعهدات آمریکا بر اساس برجام اعلام کردند. چنانکه سیدعباس عراقچی، رئیس کمیته اجرای برجام، در این خصوص اظهار

کرده است که در جای خودش بسیار حائز اهمیت است. همچنین در ۸ دسامبر ۲۰۱۵ وضع قانون ویزا، دقیقاً بعد از برجام اتفاق افتاد و این قانون دقیقاً مورد امضای باراک اوباما قرار گرفت و این در حالی بود که طبق متن برجام دولت ایالات متحده آمریکا وظیفه دارد اقدامی را در راستای تضعیف حوزه اقتصادی و ... ایران انجام ندهد. در قالب این قانون اتباع ۳۸ کشور که عمدتاً اروپایی هستند چنانچه بخواهند به ۴ کشور از جمله ایران مسافرت نمایند باید ویزا تهیه نمایند. این موضوع برای دانشگاهیان، تجار، گردشگران اروپایی باعث ضربه به عرصه‌های مختلف علمی، اقتصادی و گردشگری ایران شد و این افراد از سفر به ایران و ارتباط در عرصه‌های مختلف منصرف گردیدند. در آن زمان در برابر این بدعهدی و نقض برجام اقدام متقابل و فشار ایمیلی تیم مذاکره کننده ختم به ارائه مطلبی از سوی وزیر خارجه آمریکا گردید که ما به اجرای تعهداتمان پایبند هستیم

به دنبال اعتراض ایران به تصویب این قانون و درج محدودیت‌ها در آن که برخلاف برجام انجام گرفته است، جان کری وزیر خارجه آمریکا

داشت که:

((آنچه الان آمریکا رسماً به ما تعهد کرده و نامه‌ای که کری به ما نوشته یک نامه معمولی نیست، بلکه نامه وزیر خارجه یک کشور است. زمانی که وزیر امور خارجه نامه‌ای را امضا می‌کند، برای کشورش تعهد حقوقی و سیاسی ایجاد می‌کند. آقای کری دیروز با این تعهد که برای دولت آمریکا ایجاد کرده اجرای موفق برجام را در حقیقت تضمین کرده و گفته آمریکا به تعهداتش در برجام به گونه‌ای عمل می‌کند که نقضی در آن وجود نداشته باشد و قانون مربوط به لغو روادید که کنگره تصویب کرده را به گونه‌ای اجرا خواهد کرد که منافع اقتصادی ایران متاثر نشود، ولو این که قانون مذکور را اجرا نکنند))

در راستای اجرای این قانون دستورالعملی از سوی وزارت امنیت داخلی آمریکا صادر شد: طبق دستورالعمل مزبور، تنها مواردی که ممکن است به عنوان یک قاعده کلی مشمول حکم توقف محدودیت‌ها شوند، عبارتند از: الف. افرادی که از جانب سازمان‌های بین‌المللی، سازمان‌های منطقه‌ای و برای انجام وظایف رسمی به کشورهای ایران، عراق، سودان یا

سوریه مسافرت کرده‌اند؛

ب. افرادی که از جانب سازمان‌های غیرانتفاعی بشردوستانه برای انجام وظایف رسمی به کشورهای ایران، عراق، سودان یا سوریه مسافرت کرده‌اند؛

ج. افرادی که به منظور گزارشگری به عنوان خبرنگار به کشورهای ایران، عراق، سودان یا سوریه مسافرت کرده‌اند؛

د. افرادی که برای اهداف تجاری مشروع پس از انعقاد برنامه جامع اقدام مشترک (۱۴ جولای ۲۰۱۵) به ایران سفر کرده‌اند؛

ه. افرادی که برای اهداف تجاری مشروع به عراق سفر کرده‌اند.

وزیرانیت داخلی تنها در این شرایط خاص می‌تواند به توقف برخی از محدودیت‌های فوق‌الذکر مبادرت ورزد. یعنی در صورتی که وزیرانیت داخلی توقف این محدودیت‌ها را قانونی و یا مطابق با منافع ملی آمریکا تشخیص دهد، از این اختیار برخوردار خواهد بود که در صورت صلاحدید تنها به صورت مورد به مورد و برای یک شخص و موقعیت خاص این محدودیت‌ها را اعمال ننماید.

بنابراین عدم اعمال محدودیت‌های برنامه معافیت از اخذ روادید تنها به صورت موردی، برای یک شخص

حقوق هسته ای؛ اصرار داریم بر اینکه از حقوق ملت ایران يك قدم عقب نشینی نباید بشود. ما البته در جزئیات این مذاکرات مداخله نمیکنیم.»

تاکید مجدد این نکته حائز اهمیت است که مقام معظم رهبری در جزئیات برجام هیچگاه ورود نکرده اند و برای کلیات برجام نیز خطوط قرمزهای متعددی را اعلام نمودند که متأسفانه برخی از همین خطوط قرمز نیز به اعتراف وزیر محترم امور خارجه رعایت نشد. از طرفی به دلیل اجرای تعهدات از سوی ایران کلیه مزیت های ویژه فنی و صنعتی مان که در مذاکرات مولفه های قدرت شما شمرده میشد امروز وجود ندارد و در عین حال به دلیل بدعهدی ایالات متحده آمریکا و عدم لغو تحریم ها اساساً نه تنها سایه جنگ از روی سر ملت ایران برطرف نشد بلکه تهدید های جدیدی را نیز بوجود آورد که در نتیجه میشود خسارت محض:

((کسانی که امید میبندند به اینکه بنشینیم با آمریکا در فلان مسئله مذاکره کنیم و به یک نقطه ی توافقی برسیم - یعنی ما یک تعهدی بکنیم، طرف مقابل هم یک تعهدی بکند - از این غفلت میکنند که ما ناگزیر باید به همه ی تعهدهای

خاص و در یکی از شرایط مذکور امکان پذیر است. به عبارت دیگر، افرادی که مشمول بندهای پنج گانه فوق الذکر شوند، تنها از این امکان برخوردار خواهند شد که در صورت صلاحدید و تصمیم شخص وزیر امنیت داخلی ایالات متحده مشمول محدودیت های قانون تخصیص بودجه تلفیقی قرار نگیرند. بدیهی است اینکه وزیر امنیت داخلی نیز چنین تصمیمی را بگیرد یا نه، مستلزم آن است که طی فرآیندی خاص از وزیر درخواست شود و رسیدگی و بررسی های لازم در این خصوص صورت پذیرد.

رهبر انقلاب تنها ۴ روز قبل از توافق ژنودر جمع بسیجیان سراسر کشور در مصلى تهران (۲۹ آبان ۹۲)، فرمودند:

«بنده اصرار دارم بر حمایت از مسئولانی که اجرای کار برعهده شان است، از همه ی دولتها بنده حمایت میکنم، از مسئولان - مسئولان داخلی، مسئولان خارجی - حمایت میکنم و وظیفه ی ما است... لذا اینها به کمک احتیاج دارند، من هم کمکشان میکنم، حمایتشان میکنم؛ این يك طرف قضیه است که قطعی است. از آن طرف اصرار دارم بر تثبیت حقوق ملت ایران، از جمله مسئله ی

خود عمل کنیم [اما] طرف مقابل با
 طُرق مختلف، با شیوه‌های مختلف،
 با خدعه، با تقلب سر باز میزند و به
 تعهدهایی که کرده است عمل
 نمیکند. این چیزی است که ما
 امروز در مقابل چشم خودمان داریم
 می‌بینیم؛ یعنی خسارت محض.))
 (بیانات مقام معظم رهبری در اجتماع
 زائران و مجاوران حرم رضوی در اولین روز
 سال ۱۳۹۵)